

KAMÝCKÉ LISTY II

Ročník XXIX/číslo 1. leden 2025, zdarma
volně navazuje na KL ročník XXXI
Neprošlo jazykovou úpravou

Vážení občané Kamýku nad Vltavou,

do nového roku 2025 Vám přeji, aby Váš život plynul tak hladce jako voda naší Vltavy (a pokud to jde, bez povodní)! Ať je rok plný úspěchů, radosti a sousedských setkání, kde si s úsměvem připijeme na vše dobré. Zároveň bych chtěl srdečně poděkovat všem aktivním občanům, kteří se v roce 2024 podíleli na rozvoji naší obce – ať už při organizaci kulturních nebo sportovních akcí, zvelebování veřejných prostranství, či prostě tím, že svým úsilím dělali z Kamýku nad Vltavou místo, kde je radost žít. Vaše práce a energie jsou pro naši komunitu neocenitelné a já si toho nesmírně vážím! Pamatujte, že stejně jako mosty spojují břehy, ať nás v roce 2025 spojuje přátelství, porozumění a společné plány na rozvoj naší obce. A nakonec – ať je Vaše každodenní realita tak příjemná jako procházka v kamýcké přírodě a Váš smysl pro humor stále ostrý jako místní pověst o šikovnosti kamýckých obyvatel! Šťastný nový rok 2025!

Jan Krotil

Vážení občané,

místní poplatky, jako jsou poplatky za odpady, psy nebo rekreační pobyt, jsou klíčové pro financování služeb a projektů, které přispívají k rozvoji naší obce. Vaše včasné platby nám umožňují poskytovat kvalitní služby a investovat do modernizace infrastruktury. Bohužel, stále více lidí se dostává do prodlení s úhradou poplatků. Do dnešního dne i přes tři zaslání výzvy své povinnosti nesplnilo: 17 občanů s trvalým pobytem, 6 vlastníků rekreačních nemovitostí a 2 majitelé psů. Prosíme vás, neodkládejte platbu, aby se poplatky nenavýšovaly o penále či další sankce. Hrazení v řádném termínu šetří čas i starosti. Letos také došlo k drobným úpravám sazeb místních poplatků. Přehled nových sazeb a termínů splatnosti najdete na webu obce nebo v informačním letáku, který bude součástí lednových Kamýckých listů. Pamatujte, že včasné placení poplatků není jen vaší zákonnou povinností, ale i příspěvkem k prosperitě naší obce. Společně udržíme Kamýk skvělým místem k životu! Do nového roku vám přejeme hodně zdraví, štěstí a spokojenosti.

S úctou, Jana Krotilová.

Výdaje obce Kamýk nad Vltavou od srpna do konce prosince 2024

Kamýk - vodovod a kanalizace na pozemku Na Vinici, dokončení

365 562,63 Kč

Splašková kanalizační stoka BC + přípořez vodovodního řádu,

komunikace na Krásnou Horu, dokončen

1 591 578,88 Kč

Opravy bytového fondu

182 955,00 Kč

Rekonstrukce komunikace na pozemcích 922/6 a 940/46", Habrov

5 098 665,15 Kč

Výspravy výtluků na místních komunikacích v obci, sídliště

185 311,50 Kč

Realizace překládky elektrické sítě okolo restaurace u Krůtů

1 551 704,80 Kč

FVE na budově obecního úřadu, dokončení instalace	567 901,69 Kč
Nábytek do školní třídy	126 176,38 Kč
Povodňový park Kamýk nad Vltavou, stavba	11 531 415,36 Kč
Stavební opravy požární zbrojnice Kamýk nad Vltavou	105 055,90 Kč
Příprava zateplení bytového domu č.p. 181	111 320,00 Kč
Realizace projektu Aktivní život v Kamýku nad Vltavou	390 533,00 Kč
Výměna světel v kulturním domě	265 301,00 Kč
FVE čistička odpadních vod, dokončení projektu	1 328 067,94 Kč
Dotace Středočeského Infrastrukturního fondu	1 150 000 Kč

Investice 2025

V průběhu měsíců dubna - června 2024 proběhly stavební práce na akci „Kamýk nad Vltavou-pravý břeh – splašková kanalizace stoka BC a přípořek vodovodního řádu“. Projekt byl dotován z rozpočtu Středočeského kraje.

Přehled důležitých investic v roce 2025:

• Dokončení stavby Povodňového parku	70.000.000 Kč
• Kompletní rekonstrukce hasičské zbrojnice Kamýk nad Vltavou	3.000.000 Kč
• Vestavba nových ordinací pro praktického lékaře a pediatra	4.000.000 Kč

Informace z úseku vodního hospodářství

V roce 2024 bylo ve vodovodním řádu obce Kamýk nad Vltavou spotřebováno 32 000 m³ pitné vody, podobně jako v roce 2023. Ztráty vody se dlouhodobě pohybují mezi 5 a 10 -ti procenty, což je na spodní hranici celorepublikového průměru, stejně tak jako cena vodného a stočného. Dále také pokračuje vyvážení jímek pro trvale žijící občany obecním fekálem, v rámci maximální kapacity ČOV. Probíhají pravidelné certifikované odběry vzorků pitné vody i odpadních vod, a to podle harmonogramu dané zákonem. Rozbory kvality vody jsou vyvěšeny na webu obce.

Daniel Mach

Nejvyšší opravy v roce 2024

• Rekonstrukce poruchového vodovodu okolo fotbalového hřiště	355 000 Kč
• Rekonstrukce potrubí na čerpací stanici	65 000 Kč
• Oprava poruchy v lokalitě Na Vinici	25 000 Kč

Svoz směsného a tříděného odpadu v roce 2025

Směsný komunální odpad se sváží každé pondělí. Nádoby pro svoz tříděného odpadu jsou – **papír (modré nádoby, které se sváží ve čtvrtek 1x za 14 dnů)**, **sklo (zelené nádoby, sváží se 1x za měsíc)**, **plasty a kartónové obaly (žluté nádoby, které se vyváží v pátek)**, **hliník (světle červený kontejner u obchodu)**, **železo a kovy (tmavě červené kontejnery)**, **bioodpad (hnědé nádoby a velkokapacitní zelené kontejnery)**, jedlé oleje (u jídelny základní školy) a oblečení jsou rozmístěny na určených místech v obci. Svoz komunálního odpadu je hrazen formou místního poplatku nebo sepsáním

smlouvy s firmami. Místní poplatek pro trvale žijící občany je stanoven vyhláškou obce pro rok 2025 ve výši 800,- Kč na osobu a pro majitele rekreačních nemovitostí ve výši 1.100,- Kč za rok a objekt. Platby za svoz odpadu uhradíte výhradně na účet číslo **0521719379/0800** nebo přes platební portál, který je uveden na webových stránkách obce. U platby na účet je nutné k platbě uvádět variabilní symbol **1345** a specifický symbol ve formátu popisného čísla domu s doplňkem: – rodinný dům v Kamýku nad Vltavou s číslem popisným 234 uvede specifický symbol **23412**

– rekreační dům v Kamýku nad Vltavou s číslem evidenčním 234 uvede specifický symbol **23411**
 – rodinný dům ve Velké s číslem popisným 234 uvede specifický symbol **23422**
 – rekreační dům ve Velké s číslem evidenčním 234 uvede specifický symbol **23421**
 – nájemníci bytových jednotek v bytových domech uvedou číslo popisné a číslo bytu, které je uvedeno v nájemní smlouvě a na evidenčním listu bytu (například nájemník v domě č.p. 161 a v bytě číslo 4 uvede specifický symbol **16104**)

SDH Kamýk nad Vltavou

Přelom starého a nového roku je i v našem sboru obdobím bilančování uplynulého roku a zároveň plánování činnosti pro rok nastávající. Návrh činnosti na nový rok je i jedním z hlavních bodů programu valné hromady, kterou máme stanovanou na 11. leden 2025. A tak využíváme možnosti Kamýckých listů,

a u rozsvícení vánočního stromku. Účast na společné akci neziskovek a ukázky výjezdové techniky dětem u příležitosti mezinárodního dne dětí jsou pro nás samozřejmostí. V září jsme se zástupci našeho sboru účastnili oslav 100. výročí založení dobrovolných hasičů v našem partnerském městě Golancz. Uply-

ti v rámci naší obce a se záměrem, abychom si užili co nejvíce zábavy bez trémy z dosažení co nejlepšího času. Z počtu přihlášených družstev jsme byli příjemně překvapeni a z atmosféry během soutěže i po ní předpokládáme, že zájem o účast na této soutěži bude i v letošním roce. Na konec stručného přehledu naší činnosti je nutné vyzdvihnout dobrovolnickou akci uskutečněnou z iniciativy Miroslava Tulacha ml., která spočívala ve vyslání pomoci do povodní zasažené severní Moravy. V pátek dopoledne 20. září byl kamýcký hasičský ford tranzit plně naložen potravinami a drogistickým zbožím, jejichž přípravu v předstihu zajistil obecní úřad. Po pátečním polední tým čtyř kamýckých hasičů vyrazil do Písečné (obec nacházející se mezi městem Jeseník a hranicí s Polskem), kde se po předání materiální pomoci zapojili do odstraňování naplavenin ze sklepení zatopených domů. Kamýčtí hasiči na závěr svého příspěvku přejí do nového roku nejen čtenářům Kamýckých listů, ale všem Kamýckým občanům a příznivcům českého dobrovolného hasičstva především zdraví, co nejvíce pohody, šťastné náhody, žádné nehody a legrační příhody

za SDH Kamýk nad Vltavou
Petr Semilský

abychom se s Vámi ve stručnosti podělili o naše shrnutí roku 2024. Naše prioritní náplň - výjezdy k zásahům a akceschopnost výjezdové jednotky Kromě 18-ti zásahovým výjezdům, což odpovídá dlouhodobému průměru, jsme se zúčastnili celodenního cvičení v Příbrami pod patronací stanice HZS Příbram a námětového cvičení uvnitř Kamýcké přehrady, rovněž s koordinací s HZS. Obě tato cvičení byla především zaměřena na záchranu osob v zakouřeném prostředí s nutností použití dýchacích přístrojů. Spolková a sportovní činnost SDH I v roce 2024 jsme již tradičně zajišťovali zázemí při stavbě májky, zabezpečení štafetového stanoviště závodu „VLTAVARUN“, občerstvení v rámci pohádkového lesa

nulý rok byl pro kamýcká sportovní družstva úspěšný především na Okrskové soutěži, která je pořádána v rámci členství v SH ČMS a odkud jsme přivezli dvě první a jedno druhé místo. Netradiční soutěž v roce 2024 byla připravena pro soutěžení mezi družstvy složené z veřejnos-

Folklórní sbor KAMÝČEK...

Slyšeli jste o nás? Viděli jste nás? V prosinci 2024 jsme měli čtyři vánoční vystoupení. Na Dobříši, v Praze, v Kamýku, v Blatné. Však jsme začali s nácvikem hned od září. Přes letní prázdniny vznikla choreografie vánoc a příprava tak mohla začít. Nebýt toho, že nám do tréninku vnikly virózy, zápaly plic a jiné kašlíky, šlo by to jako po másle. Takhle jsme nebyli ani jeden pátek na zkoušce všichni. Termíny vystoupení se blížily a na zkouškách chybělo i šest tanečníků a pokaždé jiných šest. No, mazec. Ale souboráci už jsou tancezralí a dokázali si poradit i v krizových situacích. Dospěláci se připojili přípravou rekvizit (a že jich bylo..), starší děti pomáhaly mladším, ať už s převlékáním či s hledáním vlastního místa při tanečku. První vystoupení bylo v sobotu 7.12. na zámku v Dobříši. Na nádvoří probíhaly vánoční trhy a ti, kteří se rozhodli podívat do zámku, zakončili prohlídku v zrcadlovém sále, kde jsme jim předvedli několik tanečků. Dospělákům bylo tleskáno za veselé polky a děti potěšily diváky tančícími ovečkami. Prohlídky byly po hodině, tak jsme na zámku pobýli skoro celý den. Tancovalo se tam hezky (vždy oceňujeme místo a povrch), poznali jsme milé lidi a užili si příjemného prostředí. V neděli 8.12. jsme ve 14 hodin vyrazili od tanečního klubu do Prahy. Již tradičně jsme ukázali na Staroměstském náměstí, co soubor z malé obce z Příbramska umí. V úvodu zdůrazňujeme Kamýk nad Vltavou, aby si nás diváci nepletli s Kamýkem z Prahy IV. To už se také stalo. Tady jsme kromě klasických folklórních variací sehráli a zatančili české vánoční zvyky. Na jevišti se objevily Barborky, Miku-

laš, Anděl, Čert, Ambrož, přadlenky i divoké Lucie. Nevíme, kdo si to užil víc, zda pár Čechů či množství cizinců, ale aplaus byl velký a velmi příjemný. Vystoupení jsme zakončili živým betlémem a to byla taková hezká tečka za naším pražským pořadem. Další víkend byl pro nás zase pracovní. Ale rozdávat radost je hezká práce! V sobotu 14.12. byl v plánu náš velký pořad Vánoce s Kamýčkem. Je to u nás doma, je to pro kamejčáky, pro rodiče a příbuzné tanečníků, pro naše fanoušky. To znamená převelikou odpovědnost. Přece naše diváky doma neošidíme. V Kamýku vystupovaly všechny naše skupiny: Minikamýček, Kamýček a Kamýčan. Program jsme sestavili tak, aby se střídaly děti s dospělými, aby si tanečníci mohli za oponou vydechnout a také změnit podobu, připravit jiný kostým či rekvizitu. Převleků bylo dost a času málo: přivázat šátek na hlavičku i přes ramena, utáhnout mašli, tam je větvička, tady košíček, hele tady máš zvoneček, sáhni si pro kožešinku, nasad' vousy a šup, tam jsou hrnce na hlavu, hop, hop, sněhuláci kde jste pojďte ke mně, Barborky šup do rohu, Anděli vyjeď včas, ať se dobře otočíš, meče jsou u strany nebojte se pořádně potukat a poplácat a nahlas chlapi...a tak. Je to o tom, že jedna akce probíhá na jevišti a druhá za oponou. V první části programu byla ukázka celoroční práce a v druhé jsme se přiblížili k vánocům. Děti všem připomněly vánoční zvyky, zařadili si tu i chlupatí zblešení čerti, pasáček popásl ovečky a následovala procházka k betlému a zakončení bylo živým betlémem. Aby to byla třešnička na dortu, je třeba správně rozmístit daráčky, kteří jsou dřevění a mají sekaný pohyb. A že

je to skladba dlouhá! Nedovedete si představit, jak je náročné vydržet opakovaný pohyb až do konce... Povedlo se. I ti nejmladší to zvládli. Velký dík patří pro zvukaře Zbyška Milanovského, pro kameramana Tomáše Postawu, pro kronikářku Lenku Neužilovou, pro hostesky Bětušku a Barušku Kobíkovy, pro výtvarníka a architekta Martina Kobíka, pro výtvarníka plakátů Josefa Melichara, všem rodičům a hlavně tanečníkům za trpělivost a hlavně velké díky pro vás za potlesk, protože to je pro tanečníky opravdovou odměnou. Odcházeli jsme z jeviště s hezkým pocitem dobře odvedené práce. Ale také s myšlenkou, že druhý den máme poslední vystoupení v Blatné. V pátek bylo 13.prosince. Už přes dvacet let procházejí Lucie Kamýkem a kontrolují hospodyňky, jak mají uklizeno a také jak se Kamýk mění. Loni si pochvalovaly, jak jsou chodníky, ulice i travnaté prostory čisté a upravené. I teď byly spokojené, že se tu dobře žije, že tu žijí dobří lidé, kteří dokáží ostatní, třeba zlobivější, přeučit k lepšímu. Potkali jste je? Sobotní vystoupení dopadlo dobře a v neděli 15.12. hurá do Blatné. Původně jsme měli tancovat na nádvoří, ale po dešti tam byla asi pěticentimetrová vrstvička blátíčka. To by naše zástěrky asi nezůstaly dlouho bílé. Přesunuli jsme tedy taneční prostor na trávu k rybníku. Byl to otevřený prostor a tak jsme tancovali za jemného deště a velkého větru, co zvedal sukýnky i zástěrky a čechral vlasy. Mezi dvěma plánovanými vystupy jsme se zahřáli v zámecké kavárně, kde nás hostil Stanislav Dvořák, řidič autobusu, který nás už za ta léta dobře zná a prožívá s námi všechny úspěchy i úskalí, které se

na cestách příhodí. Stihli jsme i prohlídku blatenského zámku. Prošli jsme pokoje, které byly vyzdobené vánočně podle zemí, které majitelé zámku Hildbrandtovi procestovali. Viděli jsme, co je typické pro vánoce na Slovensku, v Rusku, v Rakousku, v Africe, v Americe, v Norsku, v Řecku i v Čechách. V Blatné jsme zakončili náš taneční rok a od ledna už plánujeme přípravu na masopust, na den matek, na májku u Vltavy, na letní festivaly...a po letních prázdninách od září: „Po roce zase vánoce!“ Přejeme vám do dalšího roku vykročení tou správnou nohou, ať se vám daří ho protancovat ve zdraví a radostibez mračounů a starostí!

Rozhovor se starcem

Dny běželi, jeden za druhým a já ležela na nemocničním lůžku. Nebyla jsem však sama o kousek dál ležel stařec. Nekomunikovali jsme spolu, až pak jednou k večeru ten starý muž promluví: „Něco vás trápí!“ přetočí se na bok a pohlédne na mě. S úlekem jsem otevřela oči, mohlo mu být zhruba kolem 70. Byl pohublejší, ale ramena měl mohutné. Tvář lemovaly stařecké čáry, vlasy šedé a na týlu hlavy vypadané, na bradě mu rostlo strniště. Z tmavých očí vyzařovalo přece jen něco přátelského. Vypadal, trochu jako žebrák. Po chvilce jsem si všimla křížku na jeho hrudi. „Ano“ přikývnu, „mám trápení, asi jako každý, kdo tu je.“ odpovím mu.

„Milé dítě v tobě vidím tolika bolesti a neštěstí, se kterým jsem se už dlouho nesetkal.“

Mluvil poeticky a klidně. Nic jsem neřekla, také nic neříkal, jen na mě soucitně hleděl. Přetočila jsem se na druhý bok a snažila se usnout. Další den jsou svou zvědavost

neudržela: „Kdo jsi?“

„Syn Boží“

„nechápu?“

„kým jiných bych měl být?“

„To se ptám já tebe?“

„Jsem čekatel“

„Čekatel, na co!“

„Na ráj Boží“

„To si měl říct rovnou, že jsi magor“ ohrnu se:

„U nás by se ti líbilo!“, jednu věc jsem se v blázinci nau-

čila, a to: na nic nehrát. Tady už je jedno, co si o vás druzí pomyslí, nemá cenu si tady na někoho hrát. Jste jen dalším nepovedeným ubožákem, už stejně nezapadáte, tak proč se snažit? Už jste tak nízko, že už ani níž být nejde. Společnost si pro vás nachystala speciální místo, daleko z očí. Odmítli se na vás dál dívat.

„Pozor na to, co vypouštíte z úst mé dítě!“

„Nejsem vaše dítě, přestaňte mi tak říkat!“

„Býval jsem knězem, mám to v povaze“ usmál se

„To my všichni někým bývali!“ nezaujatě podotknu.

„Myslíš, že mě zajímáš, dědku plesnivá?“, „podívej se“ nakloním se k němu blíže:

„Každý jsme někým bývali Tam Venku! každý z nás! Měli jsme svou práci, rodinu, přátele, koníčky, ale to všechno je pryč! tady jsme všichni jen pacienti. Jen dalším jménem v seznamu pár doktorů, kteří tvrdí, že pomáhají!“ ironicky se zasměju. Stařec vzhlédne ke dveřím: „A co když skutečně pomáhají?“

„Netroufám si tvrdit, že vás znám, ale co když tu pomoc vážně potřebujete?“

„Já? to těžko, kdybys mě předtím znal...“ vzdychnu

„Chodívala jsem v kašmírových kabátech, nejdražších botách s nejlepším makeupem. Měla jsem všechno!“

„Já však vidím vaše tělo pošramocené, nemluvě o duši!“ řekne.

„Ach to!“ zasměju se „To jsou jen malé bolístky, za chvíli zmizí a zase mě zavřou dopsychárny“. Vzpomínám na svůj život předtím:

“Nic mi tehdy nechybělo.”

Mlčel. “A proč už knězem nejsi? smím li se zeptat?” vystřelil si z toho dědka.

“podlehl jsem pokušení!” odpověděl klidně.

“Jakému?”

“Žena, ta nejmocnější mužská pokušitelka!”

“Jsi jen další ubožák“ ohrnu se nad ním, “Pověz mi“ pokračuju:

“Kde máš Boha teď?, proč tě neochránil?, proč ti nepomohl?”

“Byla to od něj lekce..“ pak mlčel, ale za chvíli pokračoval: „Kvůli ní jsem přišel o své místo, přišel jsem o Boha o svůj smysl. Tvrdila, že se musíme přestěhovat na druhý konec světa. Odvedla mně od všech mých přátel, daleko od míst, kde jsem vyrůstal, kde vzkvétala má víra, kde dny bývaly nekonečné. Od místa, kde hrával, jsem si jako dítě. Vzali jsme se a dva roky jsem spolu byli šťastni, pak mě opustila a já zůstal sám na druhém konce světa, daleko, daleko od Boha. Ubohý dva roky jsem vyměnil za celý můj život. Tehdy mi nedošlo, že byl všude se mnou i v těch dálných končinách i v těch nejtemnějších chvílích“

„Proč jsi to všechno dopustil?”

„Byl jsem zamilovaný a slepý“

Aha, klasika, co si potom dělal?”

„Začal jsem znovu hledat Boha, prošel jsem spoustu míst, potkal hodně lidí a prožil dobro i zlo. Hledal jsem všude, vrátil jsem se i domů, ale ani tam jsem Boha nenašel. Proklínal jsem ho a prosil, ať se mi zjeví, on se ale nezjevil, nedal mi žádné znamení, byl jsem sám. Bloudil jsem světem a nevěděl co dál. Až ke sklonku života mi došlo, že celou dobu byl v mém srdci.

“Proč by ti, ale tohle Bůh udělal?” nechápu.

“Náš pán uděluje jen ty břemena, které zvládneme unést.“

“A kde máš sakra Boha teď?, ležíš tu bezmocně, bez jediné síly i přesto, že ještě věk na žití

máš“ neodpustím si ironickou poznámku.

“Můj čas už se pomalu dovršil“

“Kdyby Bůh existoval, nedopustil by všechny ty hnusy“

Píchne mě v hrudi při vzpomínce na Lindu a Jacka.

“Víš, co je smutný?”

“Spoustu věcí je smutných” řekne, “ale i smutek patří k životu, bez smutku by si nepoznala radost!“

Pokračuju: “Nedivím se, že tě ta žena opustila, je smutné zasvětit celý život, něčemu, co neexistuje!“

“On existuje“

“Oh existuje?, tak existuje, a co je tvůj argument?“ vy-

točím se nedala jsem mu, ani prostor se vyjádřit:

“Vím, co řekneš, ale všechno je to jen pocit, pitomý pocit, je mi tě líto!“ odfrknu si znechuceně:

“Ty si ten největší pokrytec! ten největší hříšník, lhal si denně lidem, ať věří Boha!, kázal si jim se k němu modlit, místo toho, aby reálně svůj problém řešili. Do očí si všem lhal a obíral je o čas, že si nestydíš, ty bídničku! Pokládal si sám sebe za čisté dobro, ale to ty sám si zlo! Jsi krutější, než sám vrah. Ten aspoň oběti nic nenalhával a trápení ukončil rychle a upřímně, ten si na nic nehraje, nevydává se za božího posla.“ Vyliju si na něm svůj žal. “Mé dítě..!“

“Dost!“ přeruším ho

“Nechci od tebe slyšet už ani slovo!“

Tak tedy mlčel a já s ním. Mlčeli jsme dlouho, připadalo mi to, jako celé hodiny. Nebylo mi líto mých slov. Koukám se pravdě do očí a někdy ta pravda bolí. Pamatuji na to, jak se mě jednou kamarádka na Vysoký zeptala, jestli bych radši žila ve lži, ale byla šťastná, netušila bych totiž, že je to lež, nikdy bych se to nedozvěděla. A nebo, jestli bych odhalila lež a musela se smířit s bolestnou pravdou, což by znamenalo prožívat muka. Tehdy jsem odpověděla, že bych radši žila ve lži, ale byla šťastná. Nezazlívám tomu muži jeho víru, chápu ho. Jenže já už pravdu prozřela a čeká mě ten druhý osud, ten bolestivější, prázdnější. Každým dnem prožívám neskutečné muka. Je to, jako kdyby do vás někdoneustále bodal nožem, neutuchající bolest, černý stín, který chodí všude se mnou, tak ráda bych věřila.

“Kdyby Bůh existoval, nedopustil by oddělení dětí od matky. Nic z tohohle by nedopustil, rozumíš mi, sakra?“ prolomím dlouhé ticho. Kněz na mě smutně hleděl, “Neodsuzujte mě mé dítě, sama máte neutuchající víru, já vám odpouštím, dovolte si odpustit!“ trochu mě tím zaskočil.

“Bůh je s námi“ usměje se: “On naše utrpení vidí, věřte mi, je spravedlivý, nikdy by vám neudělal, co byste neunesla. Věřte mi, má vždycky plán, a i když to vypadá, že už slunce nikdy nevyjde, nepřestávejte věřit, ono jednou vyjde.“

“Tak ráda bych věřila..“ už jsem neměla sílu, být zlá. Má arogance, byla jen kamufláž, za ní se skrývala bolest. Vzpomněla jsem si na Joeho a po hrudníku se mi rozlil studený pocit. Z tohohle staříka, ale šlo dobro. Má krutá slova si nezasloužil. Cítím, že je to moudrý muž.

“Mrzí mě má slova, pane!“ začnu mu vykat.

Chtěl něco říct, ale já byla rychlejší: “Proč existuje zlo?”

“bez zla by neexistovalo dobro“

“Aha, je pravda, že mě víra ochrání od zla?”

“Není”

“Jaktože, ne?”

“Věřím, že dobro je silnější než zlo, ale to neznamena, že zlo neexistuje, vždycky je dobrý být obezřetný a připravený, nad věcmi přemýšlet i racionálně, používat čistý rozum. Protože spoustu lidí, už jsou tak slepí a tak hlší, že úplně zapomněli používat svůj vlastní rozum.”

“Povězte mi ještě: jak můžete vědět, že si Boha nevymlíte?”

“Těžko odpovědět, cítíte to, i když to nevidíte, je to silnější, než veškerý pocit a samozřejmě občas mýlit se je normální, bez hříchu na tomto světě, není možné žít. Důležité je umět odpouštět a nejtěžší je odpustit sám sobě.”

“Odpustil jste si za to, že jste podlehl té ženě?” zeptám se.

“Mé dítě...” slza mu tekla po tváři “rád bych vám řekl, že odpustil!” Do očí se mi také vlejou slzy:

“Když jste si, ani vy pane neopustil, tak jak si může odpustit někdo jiný?” Mlčel.

Do místnosti vešli doktoři, moc jsem nerozuměla tomu, co mu říkali, ale jedné věci jsem rozuměla dobře

“Pane už vám nezbyvá moc času”

“Kolik zeptal se stařec?” doktor na něj smutně pohlédl:

“Nedával bych tomu ani týden!”

“máte nějaké blízké příbuzné, s kterými byste se chtěl rozloučit?”

“Mám Boha!” řekl mu statečně. Doktor na něj chvíli hledí, pohladí ho po rameni “šťastnou cestu a Bůh s vámi” pak odešel. Bylo ticho, slzy se mi valily do tváře „Je mi to hrozně líto, pane!” řeknu.

“Nebrečte za mě mé dítě” přesto jsem fňukala.

“Byl jste určitě dobrým knězem!” hodiny ubíhaly. Stařec v klidu ležel na svém lůžku.

“Bojíte se smrti?” zeptala jsem se.

“Jak už jsem řekl, jsem čekatel”

“Ne já to myslím vážně?, bojíte se jí?”

“Nebojím se mé dítě”

Co myslíte, že je po smrti?” Stařec se prostě usmál:

“Budu vám mé milé dítě ve svých posledních chvílích vyprávět o Bohu”

“Dobře pane” zašeptala jsem.

“První, mé milé dítě, má cesta zavítá do očiště. Nepředstavuj si to jako místo plné utrpení. Nikdo mě bičovat za mé hříchy nebude, protože hříchy jsou a vždycky budou neodlučitelnou součástí člověka, je jen na nás samotných, v jaké míře. Na tom místě se budu připravovat na setkání s Bohem. Nemohl bych ho vidět hned, musím se připravit, jeho čistotu a krásu by totiž leckterý nepřipravený neustál. Potom mé dítě, zamíříme společně s Bohem do Ráje. Do říše symbiozy a sdílení s druhými. Setkám s přáteli a všemi, kdo mi už na tomto světě chybí. Společně budeme sdílet svůj život po životě.”

“A co peklo, jak tam to vypadá?” zeptám se.

“Myslíte, že už si pro mě chystají kotel?”

“Kdepak, mé dítě s čerty nepotkáš, ani násilí tam nezažiješ”

“Tak co se tedy dá potkat v pekle?”

“Vůbec nic”

“Jak to myslíte?”

“Ten, kdo se v pekle objeví, nikoho nepotká. Bude o samotě. Peklo je totiž samota.”

“Ale to nemusí být nutně špatně, ne?”

“Ano, mé dítě, to nemusí být špatně!”

“Ale co všechny ty řeči o čertech a kotlech?”

“To je mé dítě” usmál se “jen lidská interpretace, lehko se dá manipulovat se strachem.”

“A jak víte, že máte pravdu?”

“Věřím” vydechl.

“Pane chtěla bych vám říct, že...” a pak si toho všimnu. Pípání se proměnilo v jednu slitou čáru. A tak jsem zůstala opět sama

Natálie Janáková

Ohlédnutí za adventem

...ale kdo ten muž?

Možná, že dál už nešel,
ale kdo ten muž?
Možná zapomněl
možná, že přešel.
Stavení v mlze ukryté.
Jeho nohy byly opité
a opojná chuť vína-
se nesla v nádechu mlhy té.

Pozdní to večer skoro už noc.
A on jí toho řekl moc,
ten cit, co v ní do té doby byl,
z toho už nezbylo nic.
Možná málo a bylo to dobře.

A tak teď putoval.
A že se rozhodl moudře,
správný byl počin.

Hleděl na nebe-
spatřil ve hvězdách pravdu.
Tu o svém citu,
že neřekne už ani větu.

„Poutníku blázen jsi...
Poutníku jsi lupič...
Dívčích srdcí kat...
Chtěl jsi vyhrát!
Teď však už víš,
Kdo bude brát.

Osud!

Blázne... I-D-I-O-T-E
Že nespatriła tě ta žena vícekrát.
Miloval si příliš jedovatě.
A teď je pozdě,
nemůžeš říct, že jí máš rád.

Miriam Chytilová